

การสื่อสารในครอบครัวกับการแก้ปัญหาทางเพศวัยรุ่นมุสลิม*

FAMILY COMMUNICATION AND PROBLEM SOLVING FOR MUSLIM TEENAGERS

ทัศนีย์ หนูนารถ

Tassanee Noonart

เบญจวรรณ ละหุการ

Benjawan Lahukarn

วิชชุตตา มัคสิงห์

Witchuta Muksing

วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นครศรีธรรมราช

College of Nursing, Nakhon Si Thammarat, Thailand

E-mail: tassanee.jeamsawat@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิชาการฉบับนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้เห็นความสำคัญของการสื่อสารในครอบครัว เป้าหมายเป็นวัยรุ่นมุสลิมซึ่งถือว่าเป็นประชากรกลุ่มหนึ่งที่มีความสำคัญของประเทศชาติ และต้องแก้ปัญหาไปด้วยกัน ซึ่งมองว่ามุสลิมเป็นสังคมที่มีวัฒนธรรมที่ต่างจากสังคมไทยพุทธ มีวิถีชีวิตความเป็นอยู่ดั้งเดิม มุสลิมบางกลุ่มยังมีทัศนคติที่ปิดกั้นเรื่องเพศ มองว่าเรื่องเพศเป็นเรื่องผิดต่อศาสนา โดยพ่อแม่ผู้ปกครองส่วนใหญ่ยังไม่เปิดใจให้ลูกเรียนรู้เรื่องเพศ ดังนั้นเพื่อเป็นแนวทางในการแก้ปัญหาทางเพศวัยรุ่นมุสลิม การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพของพ่อแม่กับลูกวัยรุ่นจึงมีความสำคัญยิ่ง พ่อแม่ผู้ปกครองคือช่องทางสำคัญในการช่วยส่งเสริมสนับสนุนการแก้ปัญหาที่อาจเกิดขึ้นกับวัยรุ่น ปัญหาของวัยรุ่นที่พ่อแม่เป็นห่วงและหนักใจมากที่สุด คือปัญหายาเสพติด รองลงมาคือปัญหาเกี่ยวกับเพศศึกษาของวัยรุ่น แนวทางแก้ไขปัญหาคือต้องเริ่มจากการสร้างความรัก ความอบอุ่นและความเข้าใจในครอบครัว ดูแลเรื่องการคบเพื่อนของวัยรุ่น ความร่วมมือจากโรงเรียน ชุมชน และสังคมในการแก้ปัญหา วิธีการแสวงหาความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาของพ่อแม่ ได้แก่ การดูรายการเพศศึกษาทางโทรทัศน์ ปรึกษากับพ่อแม่ที่มีลูกวัยรุ่นเหมือนกัน ถ้ามองจากแพทย์หรือผู้เชี่ยวชาญ และหาหนังสือเกี่ยวกับเพศศึกษามาอ่าน แนวทางในการสอนเพศศึกษาที่เหมาะสมกับวัยรุ่น คือ การสอนโดยพ่อแม่ สอนโดยญาติคนใกล้ชิด หรือครูอาจารย์ แพทย์และผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน เนื้อหาสาระที่ควร

* Received 18 May 2020; Revised 20 June 2020; Accepted 1 July 2020

จะสอนคือ เนื้อสาระเกี่ยวกับเพศศึกษาโดยทั่วไป ที่มีความต่อเนื่องและครอบคลุมตั้งแต่เล็กจนโต

คำสำคัญ: การสื่อสารในครอบครัว, การแก้ปัญหาทางเพศ, วัยรุ่นมุสลิม

Abstract

This academic article aims to see the importance of family communication. The target is a Muslim teenager who is considered one of the important population groups of the nation and have to solve problems together. Muslims to be a society with a culture that is different from the Thai Buddhist society. They have traditional way of life. Some Muslims still have an attitude that blocks sex. Therefore, as a guideline to solve the problem of Muslim adolescents Effective communication between parents and teenagers is of paramount importance. Parents are an important channel to help support and solve problems that may occur to youth. Drugs and other problems concerning teenagers' sex education were the most serious problems for which parents were deeply worried. Solutions should start at home. Parents construct a loving, warm, and understanding family, take care of their children including friends of their children, and cooperate with school, community, and society to solve problems. Parents sought information about sex education from TV sex education programs, consult with peers, doctor/expert, and read sex education text. The appropriate and persuasive teaching/communication personnels were parents/close relatives/teachers/ doctors/experts. The desired and required teaching subject matters were sex education in general covering the early teen to young adult

Keywords: Family Communication, Solving Sexual Problems, Muslim Teenagers

บทนำ

วัยรุ่นเป็นวัยรอยต่อระหว่างวัยเด็ก และผู้ใหญ่ จะมีพัฒนาการทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม ไม่ว่าจะเชื้อชาติ ศาสนาใดพัฒนาการของวัยรุ่นก็จะเป็นเช่นเดียวกัน ครอบครัวเป็นสถาบันทางสังคมซึ่งมีอิทธิพลต่อการเจริญเติบโตและการพัฒนาบุคลิกภาพของวัยรุ่น เป็นหน่วยที่สำคัญยิ่งในการปลูกฝังให้วัยรุ่น มีร่างกาย และจิตใจอันแข็งแรงสมบูรณ์ การสื่อสารจึงมีบทบาทสำคัญในการดำรงความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลให้เกิดขึ้น โดยเฉพาะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในครอบครัวที่มาอยู่ร่วมกันและมีความผูกพันใกล้ชิดกัน

การสื่อสารที่ดีภายในครอบครัวนั้นมีความสำคัญ และเป็นองค์ประกอบที่จำเป็นอย่างมากที่จะช่วยเติมเต็มให้ครอบครัวมีความสุขปัญหาครอบครัวที่พบในปัจจุบัน ส่วนหนึ่งมีสาเหตุมาจากการสื่อสารในครอบครัวที่ไม่มีประสิทธิภาพ มีการสื่อสารกันน้อยมาก เพราะคิดว่าคนในครอบครัวรู้จักกัน รักกัน ไม่จำเป็นต้องพูดคุยกะไรกันมากก็เข้าใจกัน ทั้งที่ความเป็นจริงการพูดคุยสื่อสารกันภายในครอบครัวเป็นสิ่งที่สำคัญมาก และต้องมีการสื่อสารที่ดีที่สร้างสรรค์ซึ่งจำเป็นต้องมีการเรียนรู้ และพัฒนาทักษะการสื่อสารนี้ให้เกิดขึ้นในครอบครัว เมื่อการสื่อสารระหว่างสมาชิกทุกคนในครอบครัวเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สัมพันธภาพที่ดีภายในครอบครัวย่อมเกิดขึ้นตามไปด้วย ในบริบทของสังคมไทยไม่ว่าจะเป็นไทยพุทธ หรือมุสลิม การสื่อสารเรื่องเพศของพ่อแม่ยังคงเป็นเรื่องที่ปฏิบัติได้ยากในวิถีชีวิตปกติเนื่องจากวัฒนธรรมไทยมักหลีกเลี่ยงการพูดคุยเรื่องเพศ ทำให้วัยรุ่นขาดข้อมูลด้านเพศที่เหมาะสม เพราะพ่อแม่มองว่าการพูดเรื่องเพศจะเป็นดาบสองคม และเป็นการชี้โพรงให้กระรอก คิดว่าเป็นเรื่องไม่สุภาพควรปกปิด และเป็นเรื่องน่าอาย (เกษมศรี อัครพงศธร, 2554) เลยไม่ยอมพูดกับลูก ในขณะที่ลูกก็กลัวพ่อแม่จะดุตาเลยไม่ยอมปรึกษาพ่อแม่ในเรื่องเพศ จึงทำให้ลูกที่อยู่ในช่วงของวัยรุ่นมีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสม ซึ่งเป็นข้อจำกัดของพ่อแม่ในการสื่อสารทั้งในด้านการสร้างความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างพ่อแม่และลูก การสร้างความรู้สึกรักมีคุณค่าในการให้เกียรติ และการยอมรับในบทบาทสมาชิกของลูกวัยรุ่น และการฟังอย่างลึกซึ้งของแม่เป็นประเด็นปัญหาที่เกิดขึ้นจากความสัมพันธ์เชิงอำนาจ

การแสดงบทบาทของพ่อแม่ในการสื่อสารเรื่องเพศ มีเป้าหมายเพื่อสร้างความรู้สึกรักมีคุณค่าของตนเองให้กับลูกวัยรุ่นจึงควรถูกกระตุ้นผ่านสื่อเวทิสถาธารณะและการพูดคุยถกแถลงอย่างจริงจังและต่อเนื่อง การเข้าสู่วัยรุ่นตามหลักศาสนาอิสลามเรียกว่าการบรรลุนิติภาวะ เมื่อวัยรุ่นมุสลิมบรรลุนิติภาวะแล้วจะต้องปฏิบัติศาสนกิจตามบทบัญญัติทางศาสนาอย่างเคร่งครัด การสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัวมุสลิม ส่วนใหญ่ใช้หลักศาสนาอิสลามมาเป็นสื่อกลางในสื่อสารอบรมเรื่องเพศกับลูก โดยครูในโรงเรียนสอนศาสนาเป็นผู้สอน ซึ่งเห็นว่าโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามเป็นโรงเรียนที่มีพัฒนาการที่ยาวนานมาพร้อมกับการก่อตั้งชุมชนมุสลิม ทั้งนี้เนื่องจากการให้ความสำคัญของการศึกษาในศาสนาอิสลาม จึงทำให้เกิด “ปอเนาะ” ขึ้น แต่ปัจจุบันได้เปลี่ยนสถานภาพ เป็นโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ที่ยังคงเอกลักษณ์ด้านการจัดการเรียนการสอนวิชาสามัญ ควบคู่วิชาศาสนาอิสลามส่วนพ่อแม่เลือกวิธีการสื่อสารที่คล้ายคลึงกันคือ การใช้วาจาซึ่งจะมีทั้งแบบตรงไปตรงมา และแบบอ้อม ๆ มีทั้งนุ่มนวลอ่อนโยน และดุว่ากล่าว ห้ามปรามตักเตือน การสื่อสารแบบตรงไปตรงมาจะเกิดขึ้นในการสื่อสารระหว่างพ่อแม่ที่มีเพศตรงกับลูก การสอนแบบอ้อม ๆ หรือพูดเลี่ยงไป มักจะเกิดในการสื่อสารระหว่างพ่อแม่กับลูกที่มีเพศตรงข้าม หรือจะเกิดขึ้นเมื่อมีการสื่อสารในประเด็นที่พ่อแม่รู้สึกไม่สะดวกใจที่จะสอน เช่น ลูกเกิดมาจากไหน การมีประจำเดือนของลูกสาว การมี

หน้าอก การมีเพศสัมพันธ์ ความถี่ในการสื่อสารเรื่องเพศ พบว่า บิดามีความถี่ในการสื่อสารเรื่องเพศกับลูกน้อย มารดามีความถี่ในการสื่อสารเรื่องเพศกับลูกมากกว่า ลูกสาวจะถามมากกว่าลูกชาย ลูกชายจะไม่พูดถึงเรื่องเพศ ต่างจากลูกสาวที่จะถามมารดาถึงความเปลี่ยนแปลงของร่างกายที่เกิดขึ้น และเวลาลูกถามเรื่องเพศ บางเรื่องที่ไม่มีความสามารถที่จะอธิบายให้เขาเข้าใจก็มักพูดปิดความรับผิดชอบให้เขาไปหาคำตอบเอง อาจจะได้ข้อมูลที่ไม่ถูกต้องนำไปสู่ปัญหาทางเพศที่ไม่เหมาะสม ดังนั้นครอบครัวจึงเป็นสถาบันทางสังคมซึ่งมีอิทธิพลต่อการเจริญเติบโต และการพัฒนาบุคลิกภาพของลูก ครอบครัวเป็นหน่วยที่สำคัญยิ่งในอันที่จะปลูกฝังให้ลูกมีร่างกายและจิตใจอันแข็งแกร่งสมบูรณ์ กล่าวคือครอบครัวที่ดีย่อมสร้างบุคลิกภาพที่ดีแก่ลูก ครอบครัวที่ไม่ดีย่อมส่งผลกระทบต่อบุคลิกภาพของลูกโดยจะปรากฏออกทางพฤติกรรม

การสื่อสารในครอบครัว

การสื่อสารในครอบครัว เป็นกลไกหนึ่งที่มีความสำคัญต่อการทำหน้าที่ของระบบครอบครัวให้ดำเนินต่อไปในการสร้างความรู้สึกรักผูกพันกัน การหันหน้าเข้าหากัน ความเห็นทางความสามารถในการเปลี่ยนแปลงและการปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อม ครอบครัวจำเป็นต้องอาศัยกระบวนการสื่อสารเป็นตัวช่วยสนับสนุนให้ครอบครัวสามารถทำหน้าที่ต่าง ๆ ได้อย่างเต็มที่ บทบาทของการสื่อสารในครอบครัวจำแนกได้ ดังนี้

1. การแก้ปัญหา ครอบครัวใช้การสื่อสารในการสะท้อนสถานการณ์ความเป็นไปในครอบครัว ทำให้ครอบครัวสามารถร่วมกันตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ หากเกิดปัญหาหรือความขัดแย้ง ก็ให้ช่วยเหลือกันแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ให้ลุล่วงไปได้

2. การแสดงความสัมพันธ์ ครอบครัวใช้การสื่อสารในการสร้างสายใยความรักความผูกพันทางอารมณ์ระหว่างสมาชิกในครอบครัว ไม่ว่าจะโดยคำพูด การบอกรัก การชื่นชมกัน หรือใช้ภาษาท่าทาง เช่น การสัมผัส จับมือ โอบกอด เพื่อแสดงความห่วงใยซึ่งกันและกัน

3. การแสดงออก ครอบครัวใช้การสื่อสารในการแสดงความรู้สึกนึกคิด ความคิดเห็น ความต้องการ และพฤติกรรมในลักษณะต่าง ๆ ให้สมาชิกในครอบครัวได้รับรู้และทำความเข้าใจระหว่างกัน มีทั้งด้านบวกและด้านลบ เป็นโอกาสให้สมาชิกได้มีการพูดคุยเพื่อปรับตัวหรือเปลี่ยนแปลงให้เป็นที่ไปตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้น

4. การสื่อความหมาย ครอบครัวใช้การสื่อสารในการอบรมสั่งสอนและถ่ายทอดค่านิยม ความเชื่อ ขนบธรรมเนียมประเพณี และกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ให้กับลูกหลาน ตลอดจนการปลูกฝังลักษณะนิสัย คุณธรรม จริยธรรม และแบบแผนการดำเนินชีวิตในสังคม

การสื่อสารเรื่องเพศจากการทบทวนศึกษารายงานการวิจัย พบว่าการสื่อสารเรื่องเพศประกอบด้วยหลายประเด็นได้แก่ บทบาทของพ่อแม่ เนื้อหาที่ใช้ในการสื่อสาร ช่องทางและความถี่ในการสื่อสาร อายุที่เหมาะสม รวมถึงปัญหาอุปสรรคของการสื่อสาร ดังรายละเอียดคือ

1. ด้านบทบาทและเนื้อหา จากการศึกษาที่ผ่านมา พบว่าการสอนเรื่องเพศในครอบครัวมีความสำคัญ เพราะครอบครัวจะมีความใกล้ชิดและมีสัมพันธ์ภาพที่ดีต่อกัน (อาภาพร เฒ่าวัฒนา, 2553) พ่อแม่จะมีบทบาทหลักในการดูแลลูก ๆ มีหน้าที่หลักในการสอน เพราะพ่อแม่คือครูคนแรกของลูก แม่เป็นสื่อบุคคลที่ดีที่สุดในการพัฒนาการสื่อสาร เพื่อที่จะเป็นเกราะกำบังให้วัยรุ่นมีภูมิคุ้มกันตนเอง เมื่ออยู่ในสังคมที่มีโอกาสเสี่ยง นอกจากนี้ การศึกษาเรื่องเพศในวัยรุ่น พบว่าการพูดคุยเรื่องเพศกับพ่อแม่เป็นเรื่องธรรมดาวัยรุ่นแสดงความต้องการให้พ่อแม่ผู้ปกครองเป็นคนสอนเรื่องเพศศึกษา เนื่องจากมีความใกล้ชิดสนิทสนมกับลูก และต้องสอนอย่างมีเหตุผล เข้าใจลูก ใจเย็นและไม่ใช้อารมณ์ (Ramos, G. & Bouris, A., 2008) ดังนั้น จึงควรสร้างความตระหนักให้แก่ครอบครัวถึงความจำเป็นในการสอนเพศศึกษาแก่ลูกหลาน ควรเป็นบุคคลกลุ่มแรกที่สอนเรื่องเพศศึกษา ไม่ควรโยนภาระหน้าที่ให้แก่โรงเรียนแต่เพียงลำพัง ควรให้ความรู้ ความเข้าใจเรื่องเพศศึกษาแก่ครอบครัว และสอดแทรกกิจกรรมด้านคุณธรรม จริยธรรม ที่เหมาะสมกับวัฒนธรรม ศาสนาแก่วัยรุ่น แต่ปัญหาที่พบคือ ครอบครัวส่วนใหญ่ยังมีความรู้เรื่องเพศศึกษาและเรื่องเพศในวัยรุ่นน้อย มีทัศนคติทางลบต่อการสอนเพศศึกษาแก่ลูกวัยรุ่น (วิศนีย์ บุญมัน, 2550) จึงควรมีการช่วยเหลือ และส่งเสริมครอบครัวให้สามารถปฏิบัติพัฒนาการในการสอนเพศศึกษาแก่ลูกได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป ทางด้านเนื้อหาสาระที่ควรสอนเกี่ยวกับเพศศึกษาโดยทั่วไปที่มีความต่อเนื่องและครอบคลุมตั้งแต่เล็กจนโต และจะต้องปรับเนื้อหาให้เหมาะสมกับความต้องการของลูก พ่อแม่ควรเข้าใจว่า การพูดคุยเรื่องเพศเป็นกระบวนการที่ต่อเนื่อง และเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลา ยิ่งพ่อแม่พูดคุยกับลูกในเรื่องเพศอย่างชัดเจนเท่าใด ยิ่งช่วยให้ลูกเข้าใจและสามารถนำสิ่งเหล่านั้นไปปฏิบัติในชีวิตจริงได้มากขึ้น นอกจากนี้ยังควรเน้นเรื่องความประพฤติและการวางตัวของวัยรุ่น เรื่องโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และการป้องกัน เน้นเรื่องธรรมชาติชายหญิง และที่สำคัญควรสอนหลักศีลธรรม และจริยธรรมควบคู่ไปด้วย (สุรีย์พร กฤษเจริญ และกัญจณี พลอินทร์, 2551)

2. ด้านช่วงอายุที่เหมาะสมในการสอนเรื่องเพศ เพื่อให้ลูกมีความรู้ มีทัศนคติ และมีพฤติกรรมถูกต้องในเรื่องเพศ ตลอดจนสามารถปรับตัวตามพัฒนาการของชีวิตอย่างเหมาะสม พ่อแม่ควรเริ่มพูดคุยเรื่องเพศกับลูกตั้งแต่อายุยังน้อยจะทำให้ง่ายต่อการสื่อสาร อายุเฉลี่ยประมาณ 7 – 10 ปี เช่น เริ่มเมื่อก่อนที่ลูกจะเริ่มมีกิจกรรมทางเพศ หรือเริ่มเมื่อลูกเริ่มมีการเปลี่ยนแปลงของร่างกาย หัวข้อของการพูดคุย เช่น การแต่งกาย ความเป็นส่วนตัว การปะปนระหว่างชายหญิง และความจำเป็นของ “ฮิญาบ” (สำนักงานคณะกรรมการสิทธิ

มนุษย์ชนแห่งชาติ, 2559) นอกจากนี้ควรพูดคุยเรื่องการคบเพื่อนต่างเพศ (Dating) การคุมกำเนิด โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ การเริ่มต้นพูดคุยเรื่องเพศเร็วจะช่วยให้พ่อแม่มีโอกาสต่าง ๆ ที่จะอธิบายข้อมูลเรื่องเพศให้ลูกเข้าใจ โดยอาจปรับเนื้อหาของการพูดคุยให้เหมาะสมกับวัยและพัฒนาการของลูกได้

3. ด้านช่องทางช่วงเวลา และความถี่ในการสื่อสาร ทางด้านแหล่งข้อมูลที่วัยรุ่นสามารถเข้าถึงในเรื่องเพศศึกษา คือ กลุ่มพ่อแม่ เพื่อน และที่โรงเรียนสำหรับสื่ออื่น ๆ นิติสาร Internet ทีวี วิทยุ และหนังสือ การศึกษาพบว่า การสื่อสารเรื่องเพศระหว่างพ่อแม่ และลูก วัยรุ่น จะใช้วิธีการพูดคุยกับลูกแบบตรงไปตรงมาในเรื่องที่ไม่กระทบกระเทือนความรู้สึกหรือละเอียดอ่อนมากนัก เช่นเรื่องอนามัยส่วนบุคคล โดยพ่อแม่จะพูดคุยในลักษณะอธิบาย หรือให้ความรู้ (Kirby, J. et al., 2010) สำหรับเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการมีเพศสัมพันธ์ พ่อแม่จะเลือกใช้วิธีการสอนทางอ้อมเพื่อหลีกเลี่ยงความเขินอาย (สำนักอนามัยการเจริญพันธุ์กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข, 2557) นอกจากนี้ จำนวนครั้งและระยะเวลาที่พ่อแม่สื่อสารกับลูกเรื่องเพศมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศของลูกด้วย ช่วงเวลาในการพูดคุยสื่อสารเรื่องเพศก็มีความสำคัญ ควรค้นหาจังหวะเวลาที่เหมาะสมที่จะสอนเรื่องเพศให้แก่ลูกตามความเหมาะสม ความสะดวกที่จะพูดคุยเช่น เวลาที่ทำงานบ้าน หรือดูโทรทัศน์ด้วยกัน สิ่งนี้จะช่วยให้พ่อแม่มีโอกาสหลายครั้งที่จะพูดคุยเรื่องเพศ และลูกจะรู้สึกได้ว่า พ่อแม่เอาใจใส่และมีเวลาให้กับตน (Burgess, V. et al., 2005)

4. ด้านอุปสรรคของการสื่อสาร ปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร และการตั้งครรภ์ในวัยรุ่นเป็นปัญหาทางด้านสุขภาพของวัยรุ่นที่สำคัญที่สังคมต้องตระหนัก ยังมีความเข้าใจผิดกันอยู่มาก การเรียนการสอนเรื่องเพศศึกษามีใช้การสอนเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ แต่เป็นการสอนให้รู้จักบทบาทหน้าที่และความเป็นคนมีคุณค่าทั้งของเพศชายและหญิงในสังคม ถ้าวัยรุ่นได้รับการปลูกฝังให้รู้จักบทบาทและคุณค่าทางเพศที่เหมาะสม จะเป็นภูมิคุ้มกันให้วัยรุ่นสามารถแยกแยะได้ว่าอะไรเหมาะสมอะไรไม่เหมาะสม แต่มีการศึกษาพบว่าพ่อแม่ยังสอนเรื่องเพศให้ลูกได้น้อยกว่าความต้องการเรียนรู้เรื่องเพศของลูก เกิดจากพ่อแม่ส่วนใหญ่ไม่แน่ใจว่าความรู้เรื่องเพศที่มีอยู่ ที่จะนำไปพูดคุยกับลูกเป็นเรื่องที่ถูกต้องหรือไม่ และมีพ่อแม่ที่ยังมีความลำบากใจที่จะคุยเรื่องเพศ เพราะสังคมมีแนวความคิดความเชื่อที่ว่าเรื่องเพศเป็นเรื่องที่ไม่สมควรเปิดเผย จึงทำให้มีพ่อแม่จำนวนไม่น้อยที่มีความรู้สึกลำบากใจที่จะพูดคุยเรื่องเพศกับลูก (สุรียพร กฤษเจริญ และกัญจณี พลอินทร์, 2551); (Wilson, E. K. & Grad, J. C., 2010)

พ่อแม่ส่วนใหญ่รับรู้ว่าจะบทบาทของพ่อแม่ที่สังคมคาดหวังคือการทำหน้าที่เป็นต้นแบบที่ดีในการสร้างการเรียนรู้ให้กับลูกด้านพฤติกรรมการแสดงออก รวมถึงการคิด การตัดสินใจที่สร้างการยอมรับทางสังคม รับรู้ถึงพฤติกรรมแสดงออกที่สังคมไม่ยอมรับ และมีการให้

คุณค่าในทางลบเช่นการพูดเรื่องเพศในที่สาธารณะถูกตีความหมายว่าเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมผิดใฝ่ในกาม หรือหมกมุ่นในเรื่องเพศขาดการรับรู้ถึงมารยาททางสังคม บทบาทของพ่อยังมีขอบเขตของพฤติกรรมการแสดงออกเช่นความสัมพันธ์กับลูกโดยเฉพาะลูกสาวที่ไม่ควรมีการสัมผัสกันด้านร่างกายเพราะขัดกับค่านิยมของคนในสังคมทั่วไปเช่นการกอด การหอม หรือการสอนเรื่องเพศ ในขณะที่กับเพื่อนสนิทการพูดคุยเรื่องเพศเป็นสิ่งที่สามารถพูดคุยได้ปกติแม้แต่เรื่องของรสนิยมทางเพศ การพัฒนาทักษะการสื่อสารพ่อแม่ได้แก่การสร้างการรับรู้ใหม่ในบทบาทและความสำคัญของพ่อแม่ต่อการแก้ปัญหาเรื่องเพศในวัยรุ่น สร้างการรับรู้มิติในเรื่องเพศเชิงบวก การเสริมพลังอำนาจในบทบาทของพ่อแม่ต่อการสร้างทักษะ และประสบการณ์ชีวิตให้กับลูก

บทบาทครอบครัวมุสลิมกับพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม

ตามบทบัญญัติคำสอนในศาสนาอิสลามนั้นปรารถนาให้ทุกคน มีชีวิตคู่เพื่อผลิตสมาชิก และตอบสนองตามต้องการทางเพศตามที่ Siddiqui, B. H. อธิบายว่าในคัมภีร์อัลกุรอานระบุถึงการให้คุณค่าของการมีชีวิตคู่ในด้านต่าง ๆ ดังนี้ ในด้านสังคมก็เพื่อการขยายระบบเครือญาติให้มีความเป็นเอกภาพ และภราดรภาพในสังคม ในด้านสาธารณสุขนั้นมองว่าการแต่งงานสามารถช่วยรักษาสุขภาพของคู่ แต่งานจากความเสื่อมเสียและอันตรายจากพฤติกรรมทางเพศ นอกจากนี้ในหลักการศาสนาให้ความสำคัญในการมีคู่ครองมากถึงขนาดระบุในหลักคำสอนในคัมภีร์กุรอาน ในการอยู่ร่วมกันระหว่างสามีภรรยาอีกด้วยเพื่อให้สามีภรรยามีสัมพันธ์ภาพที่ดีในการมีชีวิตคู่ตามพระประสงค์ของพระเจ้า (อัลลอฮ์) ตามแนวทางเพศวิถีในศาสนาอิสลามได้ระบุถึงบทบาทหน้าที่ระหว่างเพศชาย และเพศหญิงในฐานะสามีภรรยา รวมถึงเพศสัมพันธ์ในวิถีมุสลิม (Siddiqui, B. H., 1991)

ในคัมภีร์อัลกุรอานได้ระบุถึงเพศวิถีในหลักการศาสนาอิสลามซึ่ง ยูซุฟ อัลเกาะเราะฆอวีย์ อธิบายว่าเพศวิถีในหลักการศาสนาอิสลามเพศหญิงนั้น ได้ถูกสร้างขึ้นมาจากกระดูกของเพศชายและในเมื่อเพศหญิงเป็นอวัยวะส่วนหนึ่งในร่างกายเพศชายแล้วเพศชายจึงควรปฏิบัติต่อเพศหญิงเป็นอย่างดี ยิ่งในการดำรงชีวิตคู่ของสามีและภรรยาแล้ว นั้นให้ถือว่าการที่สามีปฏิบัติต่อภรรยาด้วยความดี ความรักใคร่ใฝ่หา และเมตตาอาทรเป็นบรรทัดฐานสำคัญสำหรับการร่วมชีวิตกันระหว่างคนสองคนที่ยอมรับ และไว้วางใจร่วมเป็นสามีภรรยา สิ่งที่พึงตระหนักเสมอเป็นประการแรกคือ ทั้งสามีและภรรยาคือชีวิตเดียวกันเพียงแต่อยู่กันคนละร่างเท่านั้น การแยกกันเป็นคนละร่างกายทำให้แต่ละคนบกพร่องและขาดหายบางสิ่งบางอย่างไปจากตัวของตน การได้อยู่ด้วย กันและรวมกันเป็นหนึ่งเดียวจึงเป็นการเติมเต็มให้แก่ฝ่าย และเป็นการสยบอาการพลุ่งพล่านในใจที่เกิดขึ้น เพราะกามารมณ์ให้สงบลง (ยูซุฟ อัลเกาะเราะฆอวีย์, 2557)

หลักการศาสนาอิสลามยังได้ระบุข้อกำหนดถึงสิทธิและหน้าที่ ของคู่สมรสกล่าว คือ สามีต้องให้เกียรติแก่ภรรยาทั้งต่อหน้าและลับหลัง ด้วยคุณธรรมและความซื่อสัตย์ และควรเห็นอกเห็นใจภรรยา รวมถึงการปกป้องและเลี้ยงดูภรรยาด้วยความรับผิดชอบจัดหาที่อยู่อาศัย เครื่องนุ่งห่มเครื่องแต่งกาย และเครื่องประดับตามความเหมาะสมและสอดคล้องกับหลักการศาสนา ในด้านจิตใจนั้นสามีควรเอาใจใส่ดูแลความปลอดภัยความสุขและความดีงามของภรรยา และให้ความรักความอบอุ่นความเมตตาและต้องคลุกคลีกับภรรยาเสมอรวมทั้งให้การศึกษาแนะนำ และตักเตือนด้วยวิธีการตักเตือนที่เหมาะสมหากภรรยากระทำการหนึ่งสิ่งใดอันไม่ถูกต้องให้อภัยแก่ภรรยาหากได้กระทำความผิด รวมถึงการช่วยแก้ไขปัญหามีเมื่อมีปัญหาใด ๆ เกี่ยวกับครอบครัวจะต้องปรึกษาหารือกัน ในทางกลับกันภรรยามีสิทธิและหน้าที่ ในหลักการศาสนา คือการเชื่อฟัง และปฏิบัติตามคำสั่งของผู้เป็นสามีโดยที่คำสั่งนั้นมิได้นำไปสู่การฝ่าฝืน บทบัญญัติของอัลลอฮ์และมีหน้าที่ในการปรนนิบัติสามีด้วยความรัก ความเต็มใจ ภรรยาก็ต้องเป็นผู้ดูแลกิจการภายในบ้านทั้งหมด รวมทั้งอบรมสั่งสอนเลี้ยงดูลูก ๆ และสามารถช่วยเหลือสามี ในกิจการงานต่าง ๆ ทั้งงานที่มีผลตอบแทนและงานอันเป็นกุศลทั้งปวง และต้องปฏิบัติดีต่อพ่อแม่ของสามีเสมือนพ่อแม่ตนเอง ในการครองชีวิตสมรสให้ได้ตลอดรอดฝั่งนั้น เพศหญิงมีบทบาทในครอบครัวไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าเพศชาย ซึ่งชีวิตคู่จำเป็นจะต้องประกอบ ด้วยความอดทนและความเข้าใจซึ่งกันและกัน ในทางปฏิบัติก็ต้อง ตั้งอยู่บนพื้นฐานหลักการในศาสนาอิสลาม ศรีทธาในอัลลอฮ์ซึ่งเป็นหลักการสำคัญที่จะก่อให้เกิดความรู้สึก รับผิดชอบและเคารพซึ่งกันและกัน นอกจากนี้ในการมีชีวิตคู่ย่อมหลีกเลี่ยงเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ไม่ได้เลย ดังนั้นการตอบสนองความปรารถนาทางเพศนั้นสามีภรรยาจะต้องปฏิบัติตนตามคำสอนและทำให้เกิดความพึงพอใจแก่กันทั้งสองฝ่าย โดยอยู่ภายใต้หลักการศาสนา รวมทั้งสื่อสารเรื่องดังกล่าวกันได้เพื่อหลีกเลี่ยงความรู้สึกที่ไม่ดีต่อกันอันนำไปสู่สาเหตุการหย่าร้างได้ ซึ่งตามทัศนะในศาสนา mong การหย่าร้างเป็นการกระทำที่น่ารังเกียจ ดังนั้นเพื่อหลีกเลี่ยงสถานการณ์ดังกล่าวคู่สมรสควรมีความรู้ ในเพศวิถีและพึงปฏิบัติตามนั้นเพื่อรักษาความเป็นคู่ชีวิตและสุขภาวะทางเพศที่ปลอดภัย การมีสุขภาวะทางเพศที่ปลอดภัยในชีวิตสมรสเป็นสิ่งที่ควรตระหนักในชีวิตคู่ในศาสนาอิสลามถือเป็นหน้าที่ (วาญิบ) สำหรับมนุษย์ เพราะสุขภาพที่แข็งแรงสมบูรณ์ดีเป็นความโปรดปราน (เนียมะมัด) ที่อัลลอฮ์ทรงประทานให้แก่มนุษย์ (บุคอรี) โดยเฉพาะในเรื่องเพศสัมพันธ์ถือว่าเป็นธรรมชาติที่พระเจ้าทรงกำหนดเหนือสิ่งมีชีวิตทั้งหลาย เพื่อคงและดำรงไว้ซึ่งเผ่าพันธุ์ แต่การมีเพศสัมพันธ์สำส่อน ปราศจากขอบเขต และกฎกติกาใด ๆ นั้นเป็นเรื่องของสัตว์เดรัจฉานที่ขาดสติสัมปชัญญะ มนุษย์ผู้มีสติปัญญามีควรประพฤติเยี่ยงนั้น และการประพฤติดังกล่าว การละเมิดทางเพศ (ซินา) เป็นสิ่งที่ทำลายรากฐานแห่งคุณธรรม จริยธรรม เป็นตัวบ่อนทำลายและกัดเซาะความมั่นคงของสถาบัน ครอบครัว และสร้างความสับสนแก่สายพันธุ์ของมนุษย์ จนทำให้เกิดโรคร้ายต่าง ๆ

นอกจากนี้หลักศาสนาอิสลามมีข้อห้ามสามิภรรยา มีเพศสัมพันธ์อย่างเด็ดขาดในช่วงที่ภรรยา มีประจำเดือน (เฮต) สอดคล้องกับนียมการมีสุขภาพทางเพศของกรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุขกล่าวคือ คู่สมรสต้องอยู่ในภาวะ ความสมบูรณ์แข็งแรงของร่างกายและจิตใจที่เป็นผลสัมฤทธิ์อันเกิดจากกระบวนการและหน้าที่ของการเจริญพันธุ์ทั้งชายและหญิง มีการวางแผนครอบครัวก่อนตัดสินใจมีลูก มีการตรวจสุขภาพก่อนสมรส และมีเพศสัมพันธ์ส่งเสริมการมีเพศสัมพันธ์ด้วยความรับผิดชอบจนก่อให้เกิดความเท่าเทียมด้านความสัมพันธ์ และการให้ความนับถือซึ่งกันและกัน แม้ว่าในครอบครัวไทยมุสลิมจะมีปฏิบัติต่อลูกชายหญิงอย่างเท่าเทียมกัน แต่มีความคาดหวังช่วงปลายชีวิตต้องการให้ลูกหญิงเป็นผู้ดูแลตนเอง ภายในครอบครัวมีความสัมพันธ์เหนียวแน่น มีความรักใคร่ปรองดองซึ่งกันและกัน ให้ความช่วยเหลือเกื้อกูลกัน โดยมากจะมีเวลาให้แก่กันเมื่อเสร็จจากการทำงาน ก็จะมาทำกิจกรรมร่วมกันภายในครอบครัว ทำให้เกิดสัมพันธภาพที่ดีในครอบครัว วัยรุ่นมีความอบอุ่น ถ้าหากมีความคับข้องใจ ก็ปรึกษาพ่อ แม่ หรือปู่ย่าตายาย แต่ในปัจจุบัน ครอบครัวกลายเป็นครอบครัวเดี่ยวมากขึ้น ซึ่งสมาชิกในครอบครัวมีเฉพาะ พ่อ แม่ ลูก จึงส่งผลให้ครอบครัวมีขนาดเล็กลง ความสัมพันธ์ในครอบครัวลดน้อยลง เนื่องจากผู้สูงอายุซึ่งเคยทำหน้าที่เป็นผู้ขัดเกลาทางสังคม ได้แก่ การอบรมสั่งสอนทั้งเรื่องกิริยามารยาท การขัดเกลาทางจิตใจ และปลูกฝังให้ลูกหลานรู้จัก และซาบซึ้งในค่านิยม ประเพณี วัฒนธรรมที่ดีงามของไทย มีแนวโน้มจะลดความสำคัญลง และส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของสมาชิกในครอบครัว โดยเฉพาะอย่างยิ่งในครอบครัวที่มีสมาชิกอยู่ในวัยรุ่น หากครอบครัวไม่มีเวลาพูดคุยพบปะกันเกิดความเหินห่าง ความสัมพันธ์ยิ่งน้อยลง ไม่มีเวลาพบปะพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ระบายความทุกข์ร้อน ในปัจจุบันเมื่อพ่อแม่ไม่สามารถสร้างความมั่นใจ หรือความไว้วางใจให้กับลูกได้ จึงจำเป็นที่วัยรุ่นต้องไปหาคำตอบจากคนอื่นในสังคม นอกจากครอบครัวโดยเฉพาะเพื่อน ดังนั้น พ่อแม่ ผู้ปกครอง นับเป็นตัวแบบที่สำคัญยิ่งในการปรับตัว ซึ่งมีผลต่อพฤติกรรมของวัยรุ่นเป็นอย่างยิ่ง

ปัญหาที่กำลังคุกคามวัยรุ่นมุสลิม ที่นับวันจะรุนแรงยิ่งขึ้นจากการให้สัมภาษณ์ของ “นายอับดุลเราะห์มัน มะมิงจิ” ประธานคณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัดปัตตานี สอดคล้องกับข้อมูลของ “นายอับดุลมานะ เจ๊ะและ” เจ้าหน้าที่ฝ่ายฮาลาล และอบรมครอบครัวสุขสันต์ สำนักงานคณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัดปัตตานี ที่ระบุกับ “โรงเรียนนักข่าวชายแดนใต้” ว่า สถิติการการหย่าร้างในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ตั้งแต่ปี 2547 เพิ่มขึ้นจนถึงปัจจุบัน จากความไม่เข้าใจการใช้ชีวิตครอบครัว อันสืบเนื่องมาจากการเลือกคู่เองของคู่บ่าวสาว ซึ่งส่วนใหญ่มีต้นตอมาจากการผิดประเวณี ที่ขัดกับหลักการอิสลาม นี่คือ ปัญหาใหญ่ที่สังคมมุสลิมกำลังประสบ จากคำยืนยันของ “นายอับดุลมานะ เจ๊ะและ” ในโครงการอบรมครอบครัวสุขสันต์ที่มี “นายอับดุลมานะ เจ๊ะและ” เป็นผู้รับผิดชอบการอบรมโดยเปิดหลักสูตรสอนการเลือกคู่ชีวิต รวมไปถึงการแต่งงาน การใช้ชีวิตคู่ และการมีเพศสัมพันธ์ที่

ถูกต้องตามหลักการศาสนาอิสลาม “นายอับดุลมานะ เจ๊ะและ” บอกว่า ในการอบรมจะมีการสอนเรื่อง การมีเพศสัมพันธ์ตามหลักศาสนาอิสลาม ซึ่งต้องระมัดระวัง ถึงแม้ไม่มีการห้ามไม่ให้พูดถึง แต่จะพูดอย่างไร ไม่ให้เป็นการชักจูงให้ลูกกระทำในสิ่งต้องห้าม การเรียนการสอนเรื่องนี้ในโรงเรียน ก็ต้องดูให้สอดคล้องด้วย “จากการสุ่มตรวจพฤติกรรมของวัยรุ่นในจังหวัดปัตตานี ตามสถานที่แหล่งมั่วสุมของวัยรุ่น ตัวอย่างเช่นในวันวาเลนไทน์พบว่าวัยรุ่นกว่า 200 คู่ ทำผิดประเวณี เมื่อเจ้าหน้าที่ของคณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัดปัตตานีแจ้งให้จับกุมทางเจ้าหน้าที่รัฐอ้างว่า เป็นสิทธิส่วนบุคคล นี่คือการขัดแย้งระหว่างข้อบัญญัติตามกฎหมายกับหลักการอิสลาม เนื่องจากโครงสร้างกฎหมายของประเทศไทย มีหลายเรื่องที่ไม่สอดคล้องกับหลักการอิสลาม ทำให้คณะกรรมการอิสลามฯ แก้ปัญหาไม่ได้” นายอับดุลมานะ กล่าวว่าการครอบครัวยุคใหม่บทบาทสำคัญนอกจากทำหน้าที่ผลิตสมาชิกให้กับสังคมแล้ว ยังสร้างพลเมืองที่มีคุณภาพต่อการพัฒนาประเทศชาติ มีหน้าที่ช่วยเหลือเกื้อกูลดูแลและสนับสนุนสมาชิกในครอบครัวให้มีความมั่นคงต่อไป ดังนั้นสมาชิกครอบครัวควรรู้หน้าที่ของตนและปฏิบัติตามบทบาทของตนเองเพื่ออ้าวงไว้ซึ่งความเป็นครอบครัว สำหรับในครอบครัวมุสลิมนั้นเพศชายมักถูกคาดหวังให้เป็นผู้นำมีอำนาจและปกครองดูแลครอบครัวของตนเอง มีสิทธิเหนือภรรยา รวมถึงลูกทั้งเพศชายและเพศหญิง สำหรับบทบาทหน้าที่ในครอบครัวนั้นเพศชาย ต้องรับผิดชอบหาเลี้ยงภรรยาและครอบครัว เป็นไปตามการกำหนดบทบาทหน้าที่ทางสังคม การให้อำนาจแก่เพศชายในครอบครัวส่วนหนึ่งมาจากการตีความทางศาสนาถึงอำนาจที่เพศชายได้รับ ในฐานะผู้ให้ความคุ้มครองควบคุม และดูแลเพศหญิง ตามบทบัญญัติหลักศาสนาอิสลาม และโดยธรรมชาติแล้วเพศหญิง มีความเปราะบางทางร่างกายและจิตใจยิ่งกว่าเพศชาย จึงมีแนวโน้มกระทำการที่ไม่ถูกต้องสร้างความเสียหายและเสื่อมเสียจึงสมควรที่ต้องถูกควบคุม ในเงื่อนไขการมีอำนาจของเพศชายนั้นต้องดำรงอยู่ และได้รับการยอมรับจากสังคมในแง่ของความเป็นธรรม และมีเมตตา

การแก้ปัญหาทางเพศวัยรุ่นมุสลิม

การแก้ปัญหาที่ดีที่สุดสำหรับปัญหาวัยรุ่นมุสลิมนั้น คือ การแต่งงาน หากนั้นเป็นไปได้ และมีปัจจัยต่าง ๆ อำนวย เช่น มีสินสอด (มะฮัร) ซึ่งเป็นการปฏิบัติตามคำกล่าวของรอซูลุลลอฮ์ และผู้ใดไม่มีความสามารถแต่งงานได้ก็ให้เขาถือศีลอด เป็นการลดความต้องการทางเพศให้แก่เขา (อับดุลเราะห์มาน อัชชีหะฮฺ, 2553) การเรียนหนังสือให้จบจะไม่เป็นอุปสรรคในการแต่งงาน หากครอบครัวมีฐานะ หรือมีงานทำ พ่อแม่ไม่ควรห้ามการแต่งงานของลูกของตน เมื่อเขาถึงอายุบรรลุนิติภาวะ ซึ่งถือว่าดีกว่าการปล่อยให้ลูกของเขาเป็นโสเภณีแล้วไปมั่วสุม ทำให้พ่อแม่ต้องพลอยเสื่อมเสีย ทุกคนรู้ว่า อัลลอฮ์นั้น ทรงอนุเมตตาการแต่งงาน ซึ่งก็เป็นการแก้ปัญหาทางเพศที่ดีที่สุดสำหรับวัยรุ่น เมื่อการแต่งงานยังไม่เป็นที่สะดวกแก่วัยรุ่น เพราะว่าเขาเป็นคนยากจน ไม่มี

สินสอด (มะฮัร) และค่าเลี้ยงดู ฯลฯ การเยียววาทที่ดีที่สุดสำหรับเขา (มุหัมมัด อิบ努ญะมิล ไซนู, 2557) ก็คือ

1. การถือศีลอด ดังคำสอนของท่านรอซูล ที่ว่า “และผู้ใดไม่สามารถ ก็ให้เขาถือศีลอด เพราะว่าเป็นการลดความต้องการทางเพศ คือ การถือศีลอดนั้น สามารถลดความกำหนัดให้น้อยลงได้ และการถือศีลอดนั้นไม่ใช่การงด ละ จากอาหารและเครื่องดื่มเท่านั้น แต่หมายรวมถึงการงด ละ จากการมองไปยังสิ่งต้องห้ามต่าง ๆ เช่นดูภาพยนตร์ที่ปลุกความรู้สึกทางเพศ เรื่องโป๊ และละครต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับเรื่องเพศ

2. การทำจิตใจให้สูงและเจริญขึ้น นักจิตวิทยาหลายท่านกล่าวว่า ความรู้สึกทางเพศที่อยู่ในตัวมนุษย์นั้นสามารถเพิ่มขึ้นได้เรื่อย ๆ ตามสิ่งกระตุ้น ดังนั้น ถ้าไม่สามารถแต่งงานได้ก็อย่าได้เข้าไปใกล้สาเหตุแห่งการผิดประเวณี และจำเป็นที่จะต้องทำให้จิตใจให้สูงขึ้น ขจัดความรู้สึกงุ่นง่าน และอารมณ์ใคร่ ออกไปให้หมดจากตัวด้วยความอุตสาหะพยายามทางด้านวิญญาณ เช่น การละหมาด ถือศีลอด อ่านอัลกุรอาน หะดีษของท่านนบี ชิวประวัติที่นำอ่าน หรือการหันไปมุ่งทำงาน

3. การออกกำลังกาย ซึ่งมันก็คือการใช้ความอุตสาหะทางร่างกาย หันมาใส่ใจสุขภาพร่างกายตนเอง มันจะช่วยให้วัยรุ่นหันเหออกจากการนึกคิดในเรื่องเพศ ออกห่างจากการผิดประเวณีที่มันให้โทษแก่วัยรุ่นต่อร่างกายของเขา แล้วเมื่อวัยรุ่นมีความรู้สึกหมกมุ่นอยู่กับเรื่องทางเพศมากเกินไป วิธีแก้ที่ดีที่สุดคือให้เขาไปออกกำลังกาย เช่น การกระโดดไกล ยกน้ำหนัก การต่อสู้ป้องกันตัว วิ่งแข่ง ยิงปืน วាយน้ำ ที่เขาชอบมันจะทำให้ความต้องการทางเพศลดลง

4. อ่านหนังสือศาสนา และที่สำคัญที่สุด คือ การอ่านอัลกุรอานุลกะรีมีหะดีษของท่านนบี ชิวประวัติของท่านนบี ประวัติบรรดาบุคคลสำคัญ ๆ ที่เป็นนักค้นคิด และพึงปราศรัยต่าง ๆ เกี่ยวกับศาสนา หรือวิชาการ

5. กระตุ้นลูกผู้หญิงให้รู้จักปกปิดร่างกายให้มิดชิดตั้งแต่วัยเยาว์ ดังนั้นจะไม่ให้สวมใส่เสื้อผ้าสั้น ๆ หรือใส่กางเกงกับเสื้อที่ดูแล้วเหมือนผู้ชาย หรือใส่เสื้อผ้าบางและรัดรูป ซึ่งดูแล้วเป็นการยั่ววนผู้ที่พบเห็น และจำเป็นที่จะต้องให้คลุมศีรษะตั้งแต่อายุเจ็ดขวบ และปิดใบหน้าของเธอ เมื่อบรรลุนิติภาวะ และสวมใส่ชุดที่ปกปิด ยาว ไม่รัดรูป ชุดที่รักษาภาพลักษณ์และอัลกุรอานเรียกร้องให้ผู้หญิงมุสลิมผู้ศรัทธาทุกคนใช้ผ้าคลุม

5. สอนให้ลูก ๆ ทั้งชายและหญิงไม่ให้แต่งกายผิดเพศ ชายต้องไม่แต่งกายแบบหญิง และหญิงต้องไม่แต่งกายแบบชาย และสอนให้พวกเขาอย่าแต่งกายแบบสมัยนิยมที่ขัดกับศาสนาอิสลาม เช่น กางเกงคับ ๆ กระโปรงสั้น ๆ เสื้อคอกว้าง แขนกุด เพราะเชื่อว่าจะถูกอัลลอฮฺลงโทษหากทำเช่นนั้น

สรุป

ศาสนาอิสลามมีคำสอน และหลักปฏิบัติเพื่อให้มุสลิมสามารถควบคุมและยับยั้งความต้องการทางเพศได้โดยคำสอนที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางเพศประกอบด้วย การศรัทธามั่นในอัลลอฮ์ และนบีมุฮัมมัดรวมถึงศรัทธาต่อคำสอน และปฏิบัติตามหลักศาสนาอย่างเคร่งครัดด้วย พ่อ แม่ ผู้ปกครอง ซึ่งเป็นบุคคลที่ใกล้ชิดลูกมากที่สุด ควรปรับบทบาทในการเลี้ยงดูลูกโดยคำนึงถึงบทบาทหลักในการสื่อสารเรื่องเพศให้กับลูก บิดามารดา ควรหาความรู้เพิ่มเติมเสมอและเป็นแบบอย่างที่ดีแก่บุตร ปรับบทบาท พฤติกรรมและทัศนคติเชิงบวกในเรื่องเพศ เพราะผู้ปกครองคือบุคคลที่ใกล้ชิดลูกมากที่สุด โดยควรเริ่มสอนเพศศึกษาตั้งแต่ก่อนลูกมีพัฒนาการเข้าสู่วัยรุ่นเพื่อให้ลูกมีความเข้าใจและมีการเตรียมตัวก่อนที่จะเกิดการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ และควรเลือกสื่อและช่องทางที่เหมาะสมในการสื่อสารเรื่องเพศภายในครอบครัวเน้นเนื้อหาและช่องทางที่กลุ่มวัยรุ่นนิยมใช้และเข้าถึง และอีกหนึ่งปัจจัยที่วัยรุ่นเพศหญิงมีโอกาสได้รับความรู้เรื่องเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัยและการตั้งครรรภ์เมื่อพร้อมจากคนในครอบครัวอาจเป็นผลมาจากความสนใจและความต้องการเรียนรู้เรื่องเพศตามธรรมชาติของความเป็นวัยรุ่นเอง พ่อแม่ ผู้ปกครองควรมีความเข้าใจในความแตกต่างนี้ เพื่อให้สามารถสื่อสารเรื่องเพศกับบุตรได้เหมาะสมกับช่วงของการเปลี่ยนแปลง เนื่องจากในช่วงที่มีการเปลี่ยนแปลงเข้าสู่วัยรุ่นจะเป็นช่วงที่บุตรต้องการแนวทางในการปฏิบัติตนจากคนใกล้ชิด ต้องการสร้างความมั่นใจ และค้นหาตัวเอง ต้องการความสัมพันธ์ที่ดีจากครอบครัวที่รัก เข้าใจ ยอมรับ และคอยสนับสนุนเพื่อให้รู้สึกรู้ว่าตัวเองมีคุณค่ามีความหมายในการใช้ชีวิตช่วงวัยรุ่น

ดังนั้น การลดช่องว่างระหว่างพ่อแม่ ผู้ปกครองกับลูกหลานวัยรุ่น เพื่อทำความเข้าใจความเข้าใจและให้การยอมรับเขา จึงเป็นสิ่งที่ครอบครัวควรตระหนักให้ความสำคัญและควรทำ ซึ่งความรัก ความเข้าใจในครอบครัวนี้ควรสร้างตั้งแต่บุตรอยู่ในวัยเรียน การสื่อสารในครอบครัวของแต่ละครอบครัวมีความแตกต่างกันไปตามปัจจัยของสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ลูกหลานมีโอกาสได้เรียนรู้ภาษา วิธีการสื่อสาร การพูด การแสดงกิริยามารยาทต่าง ๆ จากการต้นแบบจากคนในครอบครัว การเรียนรู้วัฒนธรรมครอบครัวเพื่อการดำรงชีวิตที่เหมาะสมกับวัฒนธรรมท้องถิ่นของสมาชิกในครอบครัวแต่ละคนมีโอกาสที่จะแสดงออกถึงความต้องการ แสดงความเห็น ความรู้สึกนึกคิดได้อย่างอิสระ รวมทั้งมีส่วนร่วมในการตัดสินใจเรื่องต่าง ๆ ภายในครอบครัวด้วย ครอบครัวที่มีทักษะการใช้ภาษาที่ดีจะสามารถให้การอบรมเลี้ยงดู และเป็นแบบอย่างที่ดีในการสื่อสารกับลูกหลาน ลูกได้มีแบบอย่างที่ดีและซึมซับพัฒนาการทางภาษาตามความเหมาะสมของวัยได้เป็นอย่างดี พ่อแม่ ครู และสังคม เป็นผู้รับผิดชอบต่อหน้าอัลลอฮ์ ในการเลี้ยงดูลูกในยุคนี้นี้ หากว่าพวกเขาเลี้ยงดูที่ดีเขาก็จะมีความสุข และพวกเขาก็จะมีความสุขทั้ง ในโลกนี้และโลกหน้า และหากเลี้ยงดูพวกเขาไม่ดี พวกเขาก็จะมีความสุขและบาป การมีมารยาทอันดีงามของผู้เป็นพ่อแม่ และครูบาอาจารย์ต่อหน้าลูกนั้นเป็นเรื่องที่ดี

งาม และสมควรกระทำเป็นอย่างยิ่ง ทางออกที่ยังประโยชน์ คือ การแต่งงาน แต่หากยังไม่สามารถแต่งงานได้ก็ต้องให้ลูกหลานรู้จักถือศีลอด การทำจิตใจให้สูง การออกกำลังกาย การไม่ไปมองสิ่งที่อัลลอฮ์ได้ทรงห้ามไว้ พ่อแม่ผู้เลี้ยงดูต้องห้ามลูกไม่ให้อ่านหนังสือโป๊ ดูภาพเปลือย เรื่องปล้นจี้ และเรื่องเพศ และห้ามพวกเขาไม่ให้ดูภาพต่าง ๆ เหล่านี้ในภาพยนตร์ และโทรทัศน์ เพราะจะทำให้พวกเขาหมกมุ่นจนทำให้กลายเป็นคนไม่ดีหมดอนาคตก่อให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ตามมา

เอกสารอ้างอิง

- เกษมศรี อัครพงศ์ธร. (2554). กระบวนการให้ความรู้เรื่องเพศในสังคมไทย. ใน ดุษฎีนิพนธ์ วิทยาศาสตร์ดุสิตบัณฑิต สาขาสหวิทยาการเพื่อการพัฒนา. มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม.
- มุหัมมัด อิบญะมิล ไชนู. (2557). วิธีเลี้ยงลูกให้เป็นคนดี. แปลโดย มุหัมมัด เหมอนุกูล. (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพมหานคร: นัทชาพริ้นติ้ง.
- ยูซุฟ อัลเกาะเราะฮ์อวีย์. (2557). นักดาอีย์กับบางส่วนของที่เลือนหาย. แปลโดย มุศัรริส อิบบักกู. กรุงเทพมหานคร: นิตติการพิมพ์.
- วิศนีย์ บุญมัน. (2550). ผลของโปรแกรมการมีส่วนร่วมต่อการสื่อสารเรื่องเพศระหว่างบิดาและบุตรชายวัยรุ่น. ใน วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาพยาบาลสาธารณสุข. มหาวิทยาลัยมหิดล.
- สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ. (2559). เสรีภาพในการถือศาสนา เสรีภาพในการปฏิบัติตามศาสนธรรม ศาสนบัญญัติ และการเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม กรณีการห้ามสตรีที่นับถือศาสนาอิสลามสวมฮิญาบ. กรุงเทพมหานคร: ปกเกล้า.
- สำนักอนามัยการเจริญพันธุ์กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข. (2557). รายงานการศึกษาวิจัยเรื่องการสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัวไทย. นนทบุรี: ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สุรีย์พร กฤษเจริญ และกัญจณี พลอินทร์. (2551). การสอนเรื่องเพศของพ่อแม่และความต้องการเรียนรู้เรื่องเพศของลูก. สงขลานครินทร์เวชสาร, 26(1), 61-70.
- อับดุลเราะห์มาน อัชชีเฮฮ์. (2553). คุณลักษณะเฉพาะของศาสนาอิสลาม (3). เรียกใช้เมื่อ 25 มิถุนายน 2563 จาก <https://islamhouse.com/th/articles/321594/>
- อาภาพร เผ่าวัฒนา. (2553). การสั่งสอนอบรมลูกเชิงบวก. เรียกใช้เมื่อ 25 มิถุนายน 2563 จาก <https://www.thaihealth.or.th/Content/15802-การอบรมสั่งสอนลูกเชิงบวก.html>

- Burgess, V. et al. (2005). Improving Comfort about Sex Communication Between Parents and Their Adolescents : Practice-Based Research Within a Teen Sexuality Group. *Brief Treatment and Crisis Intervention*, 5(1), 379-390.
- Kirby, J. et al. (2010). *Sexual Health Among Young People in Scotland*. Child and Adolescent Health Research Unit, University of Edinburgh. Retrieved June 25, 2020, from www.cahru.org/content/04-publications/03-briefing-papers-and-factsheets/briefingpaper_18.pdf
- Ramos, G. & Bouris, A. (2008). *Parent-Adolescent Communication about Sex in Latino Families: A Guide for Practitioners*. The National Campaign To Prevent Teen and Unplanned Pregnancy. Retrieved June 25, 2020, from <https://www.hennepinhealthcare.org/wp-content/uploads/2018/09/apt-parent-adolescent-comm-sex.pdf>
- Siddiqui, B. H. (1991). *Knowledge: An Islamic Perspective*. Pakistan: Islamic Research Institute.
- Wilson, E. K. & Grad, J. C. (2010). Parents' Perspectives on Talking to Preteenage Children about Sex. *Perspectives on Sexual and Reproductive Health*, 42(1), 56-63.